

γαλοτύρια "Ηπ. (Αυλότοπ.) 'Ο Γκισούλ'ς φ'λάγ' τὰ πρόβατα καλύτερα κι ἀπὸν ἄνθρουπον Θεσσ. (Συκαμν.) Τ' ὄνομα τοῦ Γκεσουλή ἔχουν ὅλα τὰ σκυλλιά πού 'ναι 'ς τὸ κορμὶ μαῦρα καὶ ἄσπρα 'ς τὸ λαιμὸ καὶ 'ς τὴν κοιλιά Χ. Χρηστοβασ. Διαχων., 35 Τὰ τρία μας σκυλλιά, ὁ Μούργκας, ὁ Γκεσουλής κι ὁ Τραχήλης Χ. Χρηστοβασ. Διηγ., στάνης, 40.

'Η λ. καὶ ὡς ἐπὼν. ὑπὸ τὸν τύπ. Γκεσουλής "Ηπ.

γκισσούλικος ἐπίθ. ἐνιχ. γιουσούλ'κους Μακεδ. (Κοζ.)

'Εκ τοῦ γκισσούλικος, οὐδ. τοῦ ἐπιθ. γκισσούλης.

'Επὶ κυνός, μελανόθριζ με ἐρυθράς ἀποχρώσεις εἰς τὴν κοιλίαν καὶ τὴν ρῖνα ἔνθ' ἄν.

γκισσοφάσολο τό, "Ηπ. (Σουλ. Φροσ.)

'Εκ τοῦ ἐπιθ. γκισόσος καὶ τοῦ οὐσ. φασόλι.

Ποικιλία φασιόλων μικροῦ μεγέθους καὶ σκούρου χρώματος. Συνών. γκισόσος 3, γυφτοφάσολο, λεῖανοφάσολο, Σμυρναίικο.

γκιότσι τό, Μ. Χουρμούζ., Μαλακ., 53 — Λεξ. Περίδ. Βυζ. Μπριγκ. Πρω. Δημητρ. γκιότσ' Θράκ. ('Αδριανούπ.) Προπ. (Μηχαν.) γιότσ' Θράκ. (Σαρεκκλ.) — Π. Παπαχριστοδ., Θρακ. ἡθογραφ., 3, 92 γκιότσι Θράκ. (Σηλυβρ.) γιότσι "Ανδρ.

'Εκ τοῦ Τουρκ. gōç = μετοίκησης.

Μετοίκησης, ἀλλαγὴ κατοικίας καὶ ἰδίᾳ ἡ κατὰ τὸ θέρος γινομένη πρὸς παραθερισμόν, ὁ παραθερισμὸς ἔνθ' ἄν.: Κάνω γκιότσι (μετοικῶ) Λεξ. Βυζ. Δημητρ. "Εκαμε τὸ γκιότσι του (μετέβη πρὸς παραθερισμόν) Θράκ. (Σηλυβρ.) "Ηρθανε νὰ κάμουνε γιότσι "Ανδρ. 'Σ τὴ Χαρταλιμὴ ἔκαμε γκιότσι ἐφέτος Μ. Χουρμούζ., ἔνθ' ἄν. β) Συνεκδ., ἡ ὑπὸ μετακόμισιν οἰκοσκευὴ Θράκ. (Σαρεκκλ. Σηλυβρ.) — Π. Παπαχριστοδ., ἔνθ' ἄν. — Λεξ. Πρω. Δημητρ.: Οἱ Θρακιῶτες δέονται τὰ γκιότσια τους, χαιρετοῦν τὰ παρθένα βουνά τους Π. Παπαχριστοδ., ἔνθ' ἄν.

γκιουὸν μόρ. ἐνιχ. γιουὸν Κρήτ. (Κατσιδ.)

Λέξις πεποιημένη.

"Εκφρασις δηλοῦσα τὸν ἀκατάληπτον ψῖθρον: "Εγροίκουνα κ' εἶχανε τόσο γιουὸν-γιουὸν, μὰ δὲν ἐκατάλαβα εἶδα λέγανε Συνών. ψι-ψι, ψοὺ-ψοὺ.

γκιουβέξι τό, ἄκλ. Λεξ. Βυζ. γιουβέξ' Θράκ. ('Αδριανούπ.) 'ουβέξ' Θράκ. ('Αδριανούπ.) κιουβέξ-ζιν Κύπρ. κιουβέξιν Κύπρ. κιουβέξιν Λυκ. (Λιβύσσ.)

'Εκ τοῦ Τουρκ. gūvez = λαμπρὸν ἐρυθρὸν χρώμα.

1) Τὸ χρώμα τοῦ βυσσίνου Κυπρ. Λυκ. (Λιβύσσ.) — Λεξ. Βυζ.: "Εζήτησεν τοῦ βασιλέα νὰ τῆς δώσουν ἕνα κομ-μάτιν βελούδο κιουβέξ-ζιν (ἐκ παραμυθ.) Κύπρ. Συνών. βυσσινί. 2) 'Ο καρπὸς τῆς βυσσινέας Θράκ. ('Αδριανούπ.) Συνών. βύσσινος.

γκιουβεντίζω 'Ιων. (Βουρλ.) γκιουβεντίζον Μακεδ. (Βογατσ. Πάγγ.) κ.ά. γιουβεδίζον Θράκ. (Κομοτ. Σαρεκκλ.) Μέσ. κιουβεντίν-νουμον Λυκ. (Λιβύσσ.)

'Εκ τοῦ Τουρκ. gūvenmek = βασιζομαι.

1) 'Ενεργ. καὶ μέσ., στηρίζομαι, βασιζομαι Θράκ. (Κο-

μοτ. Σαρεκκλ.) 'Ιων. (Βουρλ.): Ποῦ θὰ γκιουβεντιστῇ ἡ τράπεζα, νὰ μὲ δώσ' δάνειο; 'Ιων. Γκιουβεντίστηκε 'ς τὴ σεργιανὰ του (τὰ χρηματικὰ κεφάλαια) Βουρλ. 'Σ τὴ babā τ' τοῦ βιὸ γιουβιδίξ' (βιὸς = περιουσία) Σαρεκκλ. Σὶ τί γιουβιδίξισι; Κομοτ. 2) 'Ενεργ. λαμβάνω θάρρος, τολμῶ, ἀποφασίζω Μακεδ. (Πάγγ.): Δὲ γκιουβεντίξον νὰ σπείρουν 3) 'Ενεργ. καὶ μέσ. 'Επαίρομαι, καυχῶμαι Λυκ. (Λιβύσσ.) Μακεδ. (Βογατσ.): Τί, ἀρέ, γκιουβεντίξισι; Βογατσ. Συνών. ἀλαζονεύομαι, καυχέμαι, περηφανεύομαι, φουσκώνω.

γκιουβετζιλές ὁ, Λεξ. Βυζ. Περίδ. Π. Βλαστ. 484 γιουβετζιλές Α. Ρουμελ. (Φιλιππούπ.) γκιουβετζουλές Λεξ. Περίδ. Λεγρ. Μπριγκ. τζεβιτζιλές Λεξ. Περίδ.

'Εκ τοῦ Τουρκ. gūherçile = ντρινὸν κάλιον.

Νιτρικὸν κάλιον, νίτρον. Συνών. λατρώνι, σαλνίτρι.

γκιουβέτσα ἡ, ἐνιχ. γβ'βέτσα Θράκ. (Αὐδήμ. Κοσμ.)

Μεγεθ. τοῦ οὐσ. γκιουβέτσι.

1) Μέγα γκιουβέτσι 1, τὸ ὅπ. βλ., Θράκ. (Αὐδήμ.)

2) Μικρὸν πῆλινον δοχεῖον φαγητοῦ Θράκ. (Κόσμ.)

γκιουβετσάδα ἡ, σύννηθ. γκιουβιτσάδα "Ηπ. (Ζαγόρ.) Στερελλ. (Αἰτωλ. 'Ακαρναν.)

'Εκ τοῦ οὐσ. γκιουβέτσι καὶ τῆς παραγωγ. καταλ.-άδα (II)

'Ωραῖον καὶ ἄφθονον γκιουβέτσι 2, τὸ ὅπ. βλ., σύννηθ.: Σήμερα θὰ φτιάξω γκιουβετσάδα. Εἴχαμε γκιουβετσάδα καὶ καλὸ κρασί σύννηθ. || Ποίημ.

Θὰ φᾶμε τὴν καλύτερη τοῦ κόσμου γκιουβετσάδα Γ. Σουρῆς, Ρωμ. ἀρ. 166.

γκιουβετσάκι τό, σύννηθ.

'Υποκορ. τοῦ οὐσ. γκιουβέτσι.

1) Τὸ δι' ἓν ἄτομον παρεσκευασμένον γκιουβέτσι 2, τὸ ὅπ. βλ., σύννηθ.: Αὐτὸς ὁ λιγούρης ἔφαγε τὸ καταπέτασμα καὶ τώρα ὀρέγεται γκιουβετσάκι. Αὐτὴ ἡ ταβέρνα φημίζεται γιὰ τὰ γκιουβετσάκια τῆς σύννηθ. 2) Γκιουβέτσα 2, τὸ ὅπ. βλ.

γκιουβέτσι τό, κοιν. γκιουβέτ' Εὐβ. (Αἰδηψ.) "Ηπ. (Ζαγόρ.) Θεσσ. Θράκ. ('Αδριανούπ.) Μακεδ. (Βλάστ. Δοξᾶτ. Κοζ.) Πόντ. Στερελλ. (Αἰτωλ. 'Ακαρναν. Φθιώτ.) γιουβέτσ' Θράκ. (Αἶν.) Σάμ. (Κοκκάρ.) γκιουβέτσ' Μακεδ. (Σέρρ.) γκιουβέτσ' Μακεδ. (Ροδολίβ.) γιουβέτσι σύννηθ. γιουβέτσ' Εὐβ. ('Αγία "Ανν.) Λέσβ. Μακεδ. (Βόιον) Προπ. (Πάνορμ.) γιουβέτ' Κρήτ. κ.ά. γιοβέτ' Σάμ. (Μαραθόκ.) γουβέτσι Πελοπν. (Μάν.) γκιβέτσ' Θράκ. ('Ελληνοχώρ. Καρωτ.) Μακεδ. (Βλάστ. Βόιον Γαλατ. Δαμασκ. 'Εράτυρ.) Στερελλ. ('Αρτοτ. Χρισ.) γκιβέτ' Πόντ. (Τραπ.) γβ'βέτσ' "Ηπ. (Βίτσ. Κουκούλ.) Θράκ. ('Αδριανούπ. Αὐδήμ. Καβακλ.) γβ'βέτσ' Θράκ. (Αἶν.) κιβέτ' Πόντ. (Τραπ.) γιβέτσι Κυκλ. (Δονοῦς.) γιβέτ' Κρήτ. κιουβέτσι Προπ. (Μαρμαρ.) κιουβέτ' Πόντ. (Τραπ.) κιουβέτσιν Λυκ. (Λιβύσσ.) κιουβ-βέτσιν Μεγίστ. ντουβέτσι "Ηπ. (Πωγών.) ντ'βέτσ' Στερελλ. (Γαλαξ.) τζουβέκι Μέγαρ. Πελοπν. ('Ανδρίτσ. Κουνουπ.) κ.ά. τζουβέξ' Μακεδ. (Θεσσαλον.) τσουβέκι Πελοπν. (Μεσσην.)

'Εκ τοῦ Τουρκ. gūmet = πῆλινον δοχεῖον.

1) 'Αβαθὲς σκεῦος, ἰδίᾳ πῆλινον, πρὸς ὄπτησιν φαγητῶν

